

ประกาศคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดจำนวนและระยะเวลาให้คนต่างด้าวเข้ามาอยู่
ในราชอาณาจักร และการกำหนดตำแหน่งหน้าที่การทำงานให้คนต่างด้าว
ซึ่งเป็นช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร
ได้รับอนุญาตให้ทำงานในนิคมอุตสาหกรรม

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตให้นำคนต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือ
หรือผู้ชำนาญการเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรและทำงานในนิคมอุตสาหกรรม และการพิจารณาอนุญาตให้
คู่สมรส และบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒
อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙
ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการ
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ ๓/๒๕๔๖
เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตให้นำคนต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือ หรือผู้ชำนาญการเข้ามาอยู่ใน
ราชอาณาจักรและทำงานในนิคมอุตสาหกรรม และการพิจารณาอนุญาตให้คู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ใน
อุปการะของช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๖

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการบริการ
หรือผู้ประกอบการพาณิชย์กรรม ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยซึ่งเป็นช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการ

“คู่สมรส” หมายความว่า ภรรยาหรือสามีที่ชอบด้วยกฎหมายของคนต่างด้าว

“บุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะ” หมายความว่า บิดา มารดา และบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของคนต่างด้าว

ข้อ ๓ ผู้ประกอบการ....

ข้อ ๓ ผู้ประกอบกิจการที่ประสงค์จะนำคนต่างด้าวเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรและทำงานในนิคมอุตสาหกรรม รวมทั้งคู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของคนต่างด้าวดังกล่าวเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรให้ยื่นคำขอต่อ กนอ. ตามแบบที่ กนอ. กำหนด

ข้อ ๔ ให้ กนอ. พิจารณออนุญาตให้ผู้ประกอบกิจการนำคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรตามจำนวนและระยะเวลาเพื่อทำงานในนิคมอุตสาหกรรม โดยพิจารณาจากประเภทกิจการ เงินทุนจดทะเบียนจำนวนคนงานไทยและพื้นที่ประกอบกิจการของผู้ประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในบัญชี ๑ และบัญชี ๒ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๕ คู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของคนต่างด้าวจะได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกินระยะเวลาที่คนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร คู่สมรสที่จะขออนุญาตเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร ต้องยื่นหลักฐานซึ่งแสดงความเป็นคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย

สำหรับบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของคนต่างด้าว ต้องยื่นหลักฐานซึ่งแสดงความเป็นบิดา มารดา หรือบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายที่มีอายุไม่เกินยี่สิบปีบริบูรณ์

กรณีบุตรของคนต่างด้าวตามวรรคสาม ที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรและได้อาศัยอยู่ในราชอาณาจักรจนมีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ แต่มีความประสงค์จะอยู่ในราชอาณาจักรกับคนต่างด้าวต่อไปอีก ต้องยื่นหลักฐานที่แสดงว่ากำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการรับรองเพื่อประกอบการพิจารณาว่าจะอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรต่อไปหรือไม่ แต่การอนุญาตดังกล่าวจะอนุญาตให้ได้เพียงระยะเวลาที่อายุของบุตรของคนต่างด้าวนั้นไม่เกินยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ เว้นแต่บุตรดังกล่าวเป็นผู้ทุพพลภาพและหาเลี้ยงตัวเองมิได้และจะพิจารณาอนุญาตให้อยู่ได้ไม่เกินระยะเวลาที่อนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักร

ข้อ ๖ ให้ กนอ. พิจารณออนุมัติตำแหน่งหน้าที่การงานของคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามข้อ ๔ ได้รับอนุญาตทำงานในนิคมอุตสาหกรรมตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ตำแหน่ง DIRECTOR ต้องเป็น DIRECTOR ด้านใดด้านหนึ่งของผู้ประกอบกิจการ เช่น MANAGING DIRECTOR MARKETING DIRECTOR หรือ FINANCIAL DIRECTOR เป็นต้น กรณีที่ได้รับอนุมัติตำแหน่ง MANAGING DIRECTOR แล้ว จะไม่ได้รับการพิจารณาอนุมัติในตำแหน่ง GENERAL MANAGER อีก เว้นแต่กรณีเป็นผู้ประกอบกิจการที่มีคุณสมบัติตาม (๓)

(๒) ตำแหน่ง PRESIDENT และตำแหน่งด้าน FINANCE หรือ ADMINISTRATIVE หรือ GENERAL AFFAIRS จะอนุญาตให้ได้เฉพาะกรณี ดังนี้

(ก) ผู้ประกอบกิจการมีคนต่างด้าวดำเนินเกินกว่าร้อยละห้าสิบของทุนจดทะเบียน และมีเงินลงทุนไม่ต่ำกว่ายี่สิบล้านบาท หรือมีคนต่างด้าวดำเนินร้อยละหนึ่งร้อย

(ข) ผู้ประกอบกิจการมีคนต่างด้าวดำเนินต่ำกว่าร้อยละห้าสิบของทุนจดทะเบียน แต่มีมูลค่าหุ้นในทุนจดทะเบียนไม่ต่ำกว่าห้าสิบล้านบาท

(๓) ตำแหน่งผู้ช่วย (ASSISTANT) ของผู้บริหารระดับสูง และผู้ช่วยด้านโรงงานจะอนุญาตได้ ต้องเป็นผู้ประกอบกิจการที่มีคนต่างด้าวถือหุ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบของทุนจดทะเบียน และมีเงินลงทุน ไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท โดยจะพิจารณาอนุญาตตามความจำเป็น เช่น การประกอบกิจการมีผลิตภัณฑ์ที่ได้ จากการผลิตมากกว่าหนึ่งผลิตภัณฑ์ หรือมีโรงงานหรือสถานประกอบการมากกว่าหนึ่งแห่งซึ่งอยู่ต่างท้องถิ่น ภายในนิคมอุตสาหกรรม เป็นต้น

(๔) ตำแหน่งด้าน MARKETING ด้าน EXPORT และด้าน SALES จะพิจารณาอนุญาตให้ ตำแหน่งละหนึ่งอัตรา แต่ถ้าผู้ประกอบกิจการมีตลาดหลายแห่งแบ่งตามพื้นที่ (ZONE) ต่าง ๆ กัน เช่น ทวีปเอเชีย ทวีปยุโรป ทวีปอเมริกาเหนือ เป็นต้น อาจจะพิจารณาให้มากกว่าหนึ่งอัตราก็ได้

ข้อ ๗ กรณีตามข้อ ๔ เมื่อผู้ประกอบกิจการได้ดำเนินกิจการแล้วและมีความจำเป็นที่จะต้อง ขออนุญาตนำคนต่างด้าวเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรและทำงานในนิคมอุตสาหกรรมเพิ่มเติม ให้ กนอ. พิจารณาอนุญาตได้หากปรากฏว่าผู้ประกอบกิจการนั้น

(๑) มีโรงงานหรือสถานประกอบการอยู่หลายแห่งในนิคมอุตสาหกรรม หรือมีโรงงานหรือ สถานประกอบการแห่งเดียวแต่มีหลายโครงการ

(๒) การประกอบการมีเวลาทำการหลายกะ (SHIFT)

(๓) มีการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงกระบวนการผลิต ขยายกำลังการผลิต หรือติดตั้ง เครื่องจักรใหม่ ตลอดจนได้ปรับปรุงประสิทธิภาพหรือมาตรฐานผลิตภัณฑ์

(๔) ขาดแคลนช่างฝีมือ ผู้ชำนาญการที่เป็นคนไทยในสาขาวิชานั้น ๆ หรือคนงาน ไทยยังไม่สามารถรับการถ่ายทอดเทคนิคต่าง ๆ ได้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

(นายระพีพร ศรีมงคล)

ประธานกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

บัญชี ๑

จำนวนของคนต่างด้าวที่จะอนุญาต
ให้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรและทำงานในนิคมอุตสาหกรรม

๑. หลักเกณฑ์การพิจารณาจำนวนคนต่างด้าวให้เป็นไปตามตาราง ดังต่อไปนี้

ประเภท กิจการ	เงินทุน จดทะเบียน (ล้านบาท)	จำนวน คนงานไทย (คน)	จำนวนคนต่างด้าว (คน)			เกณฑ์พิเศษ
			พื้นที่ น้อยกว่า ๑๐	พื้นที่ ๑๐-๓๐ ไร่	พื้นที่ มากกว่า ๓๐ ไร่	
อุตสาหกรรม เป้าหมาย และ อุตสาหกรรม ที่ต้องใช้ เทคโนโลยี ระดับสูง	ไม่เกิน ๕๐	๑-๓๐๐	๑๔	๒๑	๓๒	เพิ่มได้
		๓๐๑ ขึ้นไป	๑๗	๒๖	๓๔	ไม่เกิน ๕๐% ของเกณฑ์ปกติ
	เกินกว่า ๕๐ ขึ้นไป	๑-๓๐๐	๒๒	๓๓	๕๐	เพิ่มได้
		๓๐๑ ขึ้นไป	๒๕	๓๘	๕๗	ไม่เกิน ๕๐% ของเกณฑ์ปกติ
อุตสาหกรรม ทั่วไป และ กิจการบริการ หรือพาณิชย์กรรม	ไม่เกิน ๕๐	๑-๓๐๐	๑๐	๑๕	๒๓	เพิ่มได้
		๓๐๑ ขึ้นไป	๑๓	๒๐	๓๐	ไม่เกิน ๕๐% ของเกณฑ์ปกติ
	เกินกว่า ๕๐ ขึ้นไป	๑-๓๐๐	๑๔	๒๑	๓๒	เพิ่มได้
		๓๐๑ ขึ้นไป	๑๗	๒๐	๓๔	ไม่เกิน ๕๐% ของเกณฑ์ปกติ

๒. ในบัญชีนี้

“อุตสาหกรรมเป้าหมาย” หมายถึง

(๑) อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่น ได้แก่ สิ่งทอ อัญมณี เครื่องหนัง

(๒) อุตสาหกรรมยานยนต์ (Automotive Industry) ได้แก่ การผลิตเครื่องยนต์ ชิ้นส่วนและ
อุปกรณ์และตัวถังรถยนต์

(๓) อุตสาหกรรมผลิตชุดแม่พิมพ์ (Mold and Die)

(๔) อุตสาหกรรมอาหาร

“อุตสาหกรรมที่ต้องใช้เทคโนโลยีระดับสูง” หมายถึง

(๑) ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการผลิตต้องใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูง (High manufacturing technology) เช่น Wafer fabrication Microprocessor และ Integrated Circuit Design เป็นต้น

(๒) งาน Research and Development

(๓) การออกแบบผลิตภัณฑ์